

SZABÓ MIRTILL

CertUnion Hungary Tanúsító Kft. - ügyvezető

„...Nagyon kevés azon hazai cégvezetők száma, akik valóban eszközként tekintenek egy irányítási rendszerre és ennek megfelelő módon működtetik azt. Ez utóbbi helyeken öröm az audit és szerencsére vannak üdítő kivételek a sokaságban.”

- *Fiatal korod ellenére igen gazdag minőségszakmai előéleled van. Számodra melyek voltak a legfontosabb történések?*
- Talán, amikor friss diplomásként elkezdődött a 22-es csapdája játék. Addig nincs munkahelyem, míg nincs tapasztalatom, addig nincs tapasztalatom, míg nincs munkahelyem. Ez eltartott pár évig, míg aztán egy alkalommal mikor munkanélküli lettem, felhívtam egykori tanáromat, hogy van-e a főiskolán valami álláslehetőség? Egy volt éppen! Persze, hogy elmentem az állásinterjúra! Nagyon zöldfülű voltam, egy dolog hajtott csak, hadd kezdjek el a szakmában dolgozni. Ez lényegében sikerült, mert a tanácsadó cég felvett. (Mint utólag megtudtam, a cég ügyvezetője nem engem akart választani, de a közvetlen felettesem rám voksolt, mondván, hogy Koczor diák, ő jó lesz.)
Így lettem tanácsadó egy hazai vállalkozásnál. Nagyon nagy energiákkal indultam neki a munkának, és nagyon gyorsan tanultam. A legjobb az volt, hogy minden, amit tanultunk a főiskolán, elkezdett megtelni tartalommal, láttam miként működik az életben. A tanácsadói, felkészítői munka magával vonja az akkreditált tanúsításra való felkészítést és az auditokon való részvételt. Ezen okból kifolyólag a tanúsító céggel is tartanom kellett a kapcsolatot. Elkezdtem belelátni a tanúsítói feladatokba, és elég gyorsan el is végeztem az IRCA vezető auditori tréninget. Auditori munkámat egy akkor még fiatal hazai tanúsítónál kezdtem, és a számlálétra teljesítése után sorban kaptam az auditori megbízásokat. Nagyon élveztem az auditori munkát, szerettem a többi auditorral együtt dolgozni és kifejezetten érdekes volt a sokféle szervezet ilyen szemüvegen keresztüli vizsgálata, értékelése.
Nem kellett sok időnek eltelnie ahhoz, hogy a tanúsító szervezet vezetője állást ajánlott számomra. Elfogadtam, bár azt sem tudtam mivel jár az akkreditált tanúsítás világa?! Elkezdtem a tanúsító szervezetnél dolgozni. Így kezdődött a tanúsítói pálya, ami azóta is tart, csak jelenleg már saját színeimben.
- *Nagyon fontos kiindulópont volt számodra a Könnyűipari Műszaki Főiskola, illetve a Minőségbiztosító szakirány. Jól látom?*
- Igen valóban így van, mert szakmai életem az egykori Könnyűipari Műszaki Főiskolán kezdődött. Ruháipari szakon tanultam, végzős voltam, amikor szakdolgozat témát kellett választani. Nekem olyan ötletem volt,

amit a textil tanszék egykori tanára konzultált volna, jelesül Koczor Zoltán tanár úr. Az ő elképzelése nagyon felvillanyozott, de aztán gyorsan leforrázott az akkori ruhaipari tanszék, mondván: - Mit képelek én, hogy ruhásként egy textiles lenne a konzulensem, hogy ott írnám a szakdolgozatom?! A „felháborító” elképzelést akkor el is vetettem, mondtam Zoli bácsinak, hogy ez nem fog menni. Erre ő azt válaszolta: - Tudja mit? Indítok egy új szakot itt a főiskolán, ha megteheti, iratkozzon be másoddiplomára. Mondanom sem kell, hogy beiratkoztam és közvetlen a könnyűipari mérnöki államvizsga után nappali tagozaton elkezdtem a minőségbiztosító szakirányt másoddiplomásként. Egy teljesen új szakma ismereteinek megszerzése, nagyon inspiráló volt, akkor még nem tudtam megmondani miért, de talán bízva abban, hogy „ezzel még megyek majd valamire”, elvégeztem. Azt már érezni lehetett, hogy a könnyűipar a '90-es években teljes leszálló ágban volt. A Kínából érkező alapanyagok, termékek nem használtak a hazai ruhaiparnak.

- *Célok az értékteremtő auditok nyújtása az azt igénylő szervezetek részére! Miért?*
- Hiszek a külső szem elvében, miszerint, ha valaki kívülről néz ránk, sokkal hamarabb észrevesz olyan dolgokat, amelyekre mi, akik évek óta benne vagyunk nem figyelünk. Észre sem vesszük, hogy lehetne másképp, vagy lehetne jobban. Ez a belső vakság minden szervezet, minden munkakör velejárója. Azt gondolom a külső szem egyik hozadéka, hogy az észrevételeknek köszönhetően mindig lehet egy kicsit jobban működni, így valósítva meg a folyamatos fejlesztést. Egy cégvezetőnek az az érték, ha javítani tud a működésén oly' módon, hogy az számára értéket ad. Az érték sokféle és mindenkinek más. Lehet költségmegtakarítás, hatékonyságnövelés, egy bírság elkerülése, inspiráló ötletek mentén új dolgok elindítása és még biztosan lenne számos szempont, amit mások ide sorolnának.
- *Hogyan látod a tanúsítások presztizsét hazánkban?*
- Ha azt nézem, hogy a szinusz hullám az élet számos területére jellemző út, akkor most a leszálló ágban vagyunk és nem tudom, hogy elértük-e az a görbe alsó pontját? Nagyon kevés azon hazai cégvezetők száma, akik valóban eszközként tekintenek egy irányítási rendszerre és ennek megfelelő módon működtetik azt. Ez utóbbi helyeken öröm az audit és szerencsére vannak üdítő kivételek a sokaságban.
- *Érdekelne minőségfelfogásod lényege. Mit tartasz a jó minőségről?*
- Amikor tanultam a szakmát volt egy definíció, miszerint a minőség a használatra való alkalmasság. Ez igaz, de elég egyszerű, így ezt most Koczor tanár úr gondolataival egészíteném ki. A minőség tekintetében bármely állapotból elindulhat a fejlődés, és bármely fejlettségénél tovább fokozható.
- *Csapatodban sok hölgy végez kiváló munkát! Tapasztalatod szerint jelent ez versenyelőnyt számotokra?*
- Igenis meg nem is. Ha szakmai kiállításra megyünk, ott nem biztos, hogy előny! Ha komoly teljesítményt kell leadni és csapatmunkára van szükség, akkor kifejezetten előny. Kolléganőimmel egy olyan közösséget alkotunk, ahol az első az ember és az anya, mivel mindannyian nők vagyunk. Ha ez a két állapot rendben van, ott kezdetünk munkáról beszélni. Az irodai csapatnak és légkörnek van valami varázsa, ami részünkről természetes és ezt érzik, értékelik azok, akik velünk dolgoznak, minket választanak.
- *Mit kell tudnunk a CertUnion Tudásközpontról?*
- A CertUnion Tudásközpontot 2018-ban hívtam életre. Célok az előregedő auditori társadalom utánpótlásának biztosítása saját nemzetközi tanfolyami licencekkel. Nem titok, hogy saját alvállalkozói csapatomat is kiváló szakemberekkel szeretném működtetni. Továbbá az életnek van egy elkerülhetetlen végső eseménye a halál, amely 2019-ben három kollégámat ragadta magával. Ez a szomorú tény csak

megerősített abban, hogy kellene új auditorok, kellene fiatalok, adjuk át a megszerzett tudást, tapasztalatot az erre nyitottaknak.

- *Amennyiben egy kezdő vállalkozás mostanság dönti el, hogy milyen szabvány szerint és kivel tanúsítsa minőségirányítási rendszerét, miért a CertUnion-t javasolnád. Milyen vonzó érték ajánlatot tudsz adni?*

- Ez egy olyan kérdés, amelyre már 12 éve keresem a választ és még nem találtam meg azt, amit egy liftbeszélgetésben 10 másodpercben elmondhatnék. Tekintettel arra, hogy az akkreditáció egy nemzetközi keretrendszerben zajlik, lényegében minden tanúsító ugyanolyan játékszabályokat kell, hogy kövessen. Ettől lesz egységes nemzetközi a mérce. Ezt a tényt alapul véve, nagyon nehéz bármi olyat mondani vagy csinálni, ami vonzóvá tesz egy tanúsítót.

Azt gondolom, hogy a szakmában jók vagyunk, a lényegi dolgokra koncentrálnak, tiszteletben tartjuk a piac minden szereplőjét és aki úgy érzi, hogy bizalmat szavaz nekünk, arra a bizalomra évekig szeretnénk rászolgálni. Mi szeretnénk lenni az a tanúsító, aki anyagi érdekek nélkül is válaszol, nyújt segítséget, ad iránymutatást az érdeklődőnek a tanúsítás rejtélyes világában.

- *„Az akkreditált tanúsítás világa olyan terület, amit a napi munka során tanulsz meg és saját hibáidból tanulva építed fel tudásod.” Az idézet Tőled való. Megvilágítanád egy példával, mit jelent ez a gyakorlatban?*

- Igen, ez a mondat még ma is igaz. Ez a pálya, amin mi is mozgunk, nem tanulható semmilyen oktatási intézményben. Ezért volt az a tervünk Koczor tanár úrral, hogy csinálunk egy tantárgyat ebből az Óbudai Egyetemen, hogy legyenek szakképzett szakemberek. Ez a törekvésünk azt gondolom a Nemzeti Akkreditáló Hatóságnak is hasznos lett volna, mivel a pártatlanság miatt ott komoly erőforrásokra és megfelelő kompetenciákra van szükség, ami kifejezetten nagy kihívás. Sajnos ez az elképzelés sem valósulhatott meg, mert Zoli bácsi idő előtt hagyta itt ezt a földi játszótérét.

- *A legjobbak közé tartozni, folyamatos önképzést igényel. Neked milyen lehetőségeid vannak?*

- Most sorolhatnám a szakmai konferenciákat, szakmai tagságokat, az MMT-ben végzett munkámat stb. Az akkreditálásra való felkészülés és annak megtartása, nagyon jól szinten tudja tartani az embert, mert ha valami állandóan és még annál is többször változik az a különböző követelményszabványok, a nemzetközi előírások, amelyek az irányítási rendszertanúsításban kifejezetten élen járnak.

Mindezekon túl azt gondolom, hogy a folyamatos önképzést folyamatos önismeretre cserélném, ami számomra, az én megközelítem szerint sokkal fontosabb és eredményesebb. Ha ismerem önmagam, szembe tudok nézni a gyengeségeimmel, hibáimmal akkor részben tudok változni, valamint olyan emberekkel tudom körbevenni magam, hogy ezekre legyen megoldás. Így tudok egyre jobb és jobb lenni, egyre jobb emberré válni.

- *A Magyar Minőség Társaság elnökeként hogyan látod a honi minőségügyi szervezetek együttműködését?*

- Az elmúlt két évet tekintve biztató kép van előttem. A hazánkban működő 4 szakmai szervezet 2 éve kifejezetten elkezdett közeledni egymáshoz és elkezdett közösen dolgozni, gondolkodni. Persze ez még az út eleje, de ezen területen azt gondolom, hogy korábban említett szinusz hullám aljáról már elindultunk felfelé és vannak is közös eredményeink, mint például a Nemzeti Kiválóság Díj intézményének újraélesztése. A legfontosabb válasz amúgy a kérdésre, hogy képesek vagyunk-e gyökeresen megújulni, megszólítani a mai kor elvárásainak megfelelően a fiatalokat? Vagy maradunk régiségben, siratjuk azt, és szépen lassan kimúlunk.

- *Hallottam, hogy hobbid a konyhaművészet. Miként gyakorlod? Vannak-e más tevékenységek, amelyek kikapcsolnak, regenerálnak?*
- A konyhában kifejezetten jól érzem magam. A befőzések, tartósítások nagyon feltöltenek. Nagyon szeretek és azt gondolom, hogy tudok is főzni. Mindemellett nagyon büszke vagyok arra, hogy több mint 10 éve magam sütöm a kovászos kenyeret a család és néha a munkatársaim számra is. A régiségben a családi kovászból minden lány kapott mikor férjhez ment, hogy az újban legyen valami régi, valami folytonos. Ezt az analógiát mindenki úgy gondolja tovább, ahogy szíve, lelke inspirálja! Szeretek még olvasni, síelni, túrázni és táncolni.